

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 4 korona
Fél évre . . . . . 2 korona
Negyed évre . . . . . 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A nők foglalkoztatása.

Az egész művelt világban folyamatba levő nőemancipáció mozgalom főcélja — köztudomás szerint — a megélhetési viszonyok megkönnyebbitése.

A merész ujitók e cél elérésére a nőket azokra a pályákra kívánják terelni és tényleg igen számos esetben terelik is, melyeken eddig csak férfiak működtek.

Csodálatos, hogy az említett főcél eszközéül nem a természetes irányt választják, tudniillik azt, amely a nők természetes munkakörébe vág.

Még tüzetesebben meghatározva, miért nem adnak a kenyérkeresetre szorult nőknek oly munkát, mely nekik való és amelyet már akkor is végeztek, midőn még a modern kor szelleme nem készítette őket, hogy ők is közgazdasági tényezőkké váljanak.

Sok tekintetben e visszás társadalmi helyzetet nem csekély mértékben tulajdoníthatjuk annak a körülménynek, hogy a nőket természetükkel ellenkező munkakörre utalják, holott a közgazdaság parancsolta követelményeknek jobban megfelelhetnének nekik való munkával, természetesen csak az esetben, ha ezt a munkát praktikus haszonnal lehet egybekötni.

És lehet. Csak például a kézimunkára kellene szorgosabb figyelmet fordítani.

A mai kor időt és erőt kimél, midőn a kézimunkákat iparkodik lehetőleg gépmunkával helyettesíteni. Kifogástalan szép és célszerű cikkhez jutunk így, ámde a gép mégsem helyettesítheti teljesen a munkás-kezet, megtörténik, hogy a géppel előállított fehérnemű hamarosan szakad, a gép által készített csipke egyetlen mosásnál semmivé lesz, míg a kézimunka évekig tart.

Még a mai nap is családok tartják fenn magukat kézi munkából, ami világos bizonyítéka annak, hogy a gépipar még mindig nem szorította ki egészen a kézimunkát, hogy utóbbi még most is értékesnek van elismerve.

De míg egyrészt az ilyenek drágábbak, ennél fogva nehezebben szerezhetők meg olyanok által, kik gépmunkával is megelégedve, sokkal kevesebb összegből fedezhetik, ideig-óráig, ebbeli szükségleteiket, másfelől nincs gondoskodva módról, hogy a munkáskezek terméke kellően kerüljön forgalomba, hogy értékesítése ez által lehetővé téve, buzdításul szolgálja. Sok nő igen szép munkát képes előállítani, de pártfogás hiányában nem kaphat vevőt.

Ma már nem lehet erre a mondanivalóra, hogy mivel a gépmunka eléggé megfelel az igényeknek, hagyjanak fel a nők a kézimunkával és csak házi teendőikre legyen gondjuk. Mert hány százan, ezren vannak, kiknek egyáltalán nincsen pártfogásuk, hol működhetnének, kiknek még az sem volt módjukban, hogy tanulhassanak, magukat kiképezzék, vagy ha tanultak, még sem nyerhetnek alkalmazást.

Sokan vannak ismét, kiknek annyi módjuk sincs, hogy a nehezen értékesíthető munkához szükséges anyagot beszerezhetnék, mások fizikai okoknál fogva sem képesek üzleti vagy gyári alkalmazásba lépni, de otthon szép munkákat tudnának készíteni. Szóval nem a kényelemben élő, jó sorsu nők kézi munkára szorítása, de a szegény sorsban küzdő szerencsétlen nők kézi munkájának értékesítése volna kívánatos.

Számtalan nő szívesen vinne tisztességes életet egyrészt, másrészt pedig mentve volna a nyomortól, ha munkáját eladhatná. Nem kellene a kétségbeesés érzetével tölteni álmatlan éjszéléit és nem kellene az öngyilkosság eszméjével foglalkoznia napról-napra.

A szakmabeli kereskedőknek volna feladata ezt az ügyet felkarolni. A vállalkozási szellem ezen a téren bő

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☞ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☞

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

—37

Az Igazgatóság.

TARCA.

AZ ELVESZETT SZÓ.

Irta: Catulle Mendés.

Történt egyszer, hogy egy nagyon kegyetlen tündér, szép, mint a virág, gonosz, mint a kigyó, feltette magában, hogy bosszút áll egy nagy ország összes lakosságán.

Hol volt ez az ország? A hegyek közt, a síkságon, a folyó partján, vagy tenger mellett? Nem szól róla a történelem. Talán annak a királynak a szomszédságában, hol a varrólányok nagyon ügyesek holdakkal és csillagokkal himezni tele a királynők ruháit.

És ugyan minő sérelem érte a tündért? Erről sem szól a rege. Talán nem hívták meg a király leánykájának a keresztelőjére. Bármily véleménynyel legyenek is e két pontra nézve, legyenek meggyőződve róla, hogy nagyon dühös volt.

Első pillanatban azt gondolta, hogy jó lesz talán az összes palotákat felgyújtani az összes gunyhókkal együtt, az ezer meg ezer apró manók által, kik apródokul szolgáltak neki, vagy elhervasztani az összes orgonavirágokat és rózsákat, vagy csunyákká és vénékké tenni az összes fiatal leányokat. Meghagyhatta volna a napnak, hogy tegyen kerülő utat s ne haladjon el az utált ország fölött; megparancsolhatta volna a viharoknak, hogy tépjék ki tövestől a fákat s döntsék halomra az épületeket.

De mindennél gyalázatosabb tervet eszelt ki! Mint a tolvaj, akinek éppen nem sietős a dolga, a legdrágább ékszer választja ki a szekrényből, kitörölte a férfiak és nők emlékezetéből ezt az isteni szót: „Szeretlek” s a gaszágot elkövetve, kaján nevetéssel, mely borzasztóbb lett volna a sátán röhögésénél, ha nem lettek volna a legrózsásabbak az ajkai, osont tova.

Eleinte alig vették észre a nők s a férfiak a sérelmet, amely rajtuk esett. Érezték, hogy hiányzik valami, de nem tudták, hogy mi.

A jegyesek, kik találat szoktak adni egymásnak esténként a csipkerózsabokrok alatt, a házaspárok az ablakba kikönyökölve hirtelen félbe-félbe szakították az egymás nézését vagy a csókolózást; érezték hogy valami megszokott szót akarnak egymásnak mondani és fogalmuk sem volt róla, hogy mi lehet ez a szó; megdöbbenek, nyugtalanok voltak; nem kérdezősködtek egymástól, mert nem tudták volna, hogy mit is kérdezzenek, olyan alaposan kiment az eszökből a drága szó.

De még nem szenvedtek tulságosan miatta, miután annyi más szóban és gyöngédségben lelhetek vigaszt. De, fájdalom, végre mély levertség fogta el őket! Hasztalan imádták egymást, hasztalan szólították a legkedvesebb neveken; nem érték be azzal a tudattal, hogy minden kéj benne van a csókban, nem az esküvőzésekkel, hogy készek meghalni, a férfi a nőért, a nő a férfiért, „lelkemnek, üdvömnek, édes mindenemnek” nevezgetni egymást.

Ösztönszerű szükségét érezték, hogy

aratásra tarthatna számot. A sokra becsült kézi munkába fektetett tőke igen jól jövedelmezne és amellet keresetet nyújtana a sok ezerre menő nőknek, kik a nőemancipáció határain kívül utalván arra, hogy kezük munkája révén tartásuk fenn magukat és ne lennének kényszerítve, hogy csekély napszám mellett gyárakban női hivatásukkal ellenkező sokszor egészségüket is megtámadó munkát vállaljanak.

Őszi dolgok.

Javában folyik a szántás-vetés. Az a munka, mely ugyszólván alapját képezi a jövő termésnek, a jövő gazdasági év sikerének. Tehát fontos, nagyon fontos munkája a szántó-vetőnek. Épen azért anomália-szerű állítás az, hogy gazdáink közül még mindig sokan nem tudnak szántani. Pedig van benne valami. Mert hát igen kevés helyen tudnak, szántani, s talán még kevesebb helyen szeretnek: jól szántani.

Hogy egyebet ne mondjunk: hány gazda alkalmazza a mélyítő ugart? Ugyan kevés. Azzal érvelnek, hogy azalatt a 4–6 col termőréteg alatt vadföld van, s annak a felforgatása a termő talajrészt nemhogy javítaná, hanem kötöttebbé, göröngyösebbé, teszi, szóval elrontja. Sőt mi több, akadnak olyanok is, akik azt állítják, hogy kegyetlenség a mély szántás, hisz az a felhasogatás épen úgy fáj (?) a földnek, mintha az ember hátát barázdálnák meg.

Amilyen nevetséges az utóbbi állítás, épen úgy nem állja meg a helyét az előbbi sem.

Kétségbe sem lehet vonni, hogy rendes ekejárásig a föld termő erejét kimeríti idővel akármelyik gazdasági növény, míg azt, amelyikbe épen azért, mert felporhanyitva nincs, gyökeret sem ereszthet: nem. Már most aztán komoly lehet-e az az állítás,

egy más, minden szónál édesebb szót ejtsenek ki és halljanak s az elragadtatás keserű emlékével, mely bennök lakozott, aggodalom fogta el őket, hogy sohasem ejthetik ki és soha sem hallják többé azt a szót.

A levertséget civódások követték. A szerelmes lányka tökéletlennek érezvén a boldogságot a vallomás miatt, mely a leghőbb ajkaknak is meg van a jövőben tiltva, követelte a kedvesét és ez amattól, — a nélkül, hogy mondaná, mondani tudná, hogy mit — azt az egyetlen dolgot, amit egyik sem adhattott a másiknak.

Kölcsonösen hidegséggel, csalfasággal vádolták egymást, nem hittek a gyöngédségben, mely nem úgy volt kifejezve, amint ők akarták volna. Ugy, hogy a jegyesek csakhamar megszüntek találkat adni egymásnak a virágos csipkebokrok alatt s a házastársi szobákban is csak hideg csevegések voltak hallhatók a karosszékekben, melyek sehogy sem akartak egymáshoz közeledni.

Lehet-e ott öröm, ahol nincs egy csipetke szerelem? Háboruk által tönkretéve, pestistől elpusztítva nem lett volna oly vigasztalan az ország, melyet a tündér ki nem állhatott, mint a minővé az elfelejtett szó miatt lett.

És volt ebben a szerencsétlen országban egy poéta, kit valóban sajnálatraméltónak mondhatunk. Nem mintha szép kedvese lett volna s kétségbe van esve, hogy nem mondhatja neki s nem hallhatja tőle az ellopott szót. Nem volt neki kedvese, annyira szerette a verset. De hát lehetetlen volt befejeznie egy költeményt, melybe azelőtt való este fogott, mikor a gonosz tündér végrehajtotta a bosszuját.

És miért? Mert e költeménynek épen a „szeretlek“ szóval kellett volna végződnie

hogy annak a rétegnek a felforgatása, amelyben nemcsak az összes szerves és ásványi alkatrész megvan, hanem még a felső rétegnek szánt trágya egyrészt is felfogja — rontja a felső talajt? Ugy-e hogy nem. Mert azt csak nem lehet rontásnak minősíteni, ha a gazda a növényi test felépítéséhez szükséges ásványi és szerves anyagokat szaporítja a termőrétegben. Ezt teszi a trágyázással is, de mert még ez maga nem elég a kivont termő erő pótlására, azért van okvetlen szükség a mélyítő szántásra is.

De persze ezt csakis idejében lehet sikerrel alkalmazni. Vető alá hiába szántanánk mélyebben, az eredmény csak nem lenne jobb. Mert hát annak az érintetlen földnek szüksége van a napsugár, az eső, a fagy porlasztó erejére is, hogy a benne felhalmozott anyagok a növény által felvehető legyenek.

Tehát vagy mindjárt aratás után, vagy legkésőbb az őszi vetés után, de még a fagyok beállta előtt kell megtörténnie. Akkor eléri a célját. Többet nyer a föld termő erőben, mint egy rossz trágyázásnál. S e mellett még megvan az a haszon is, hogy az így felporhanyított föld — amennyiben a talajban rendesen képződő hajcsövek jó mélyen szétromboltatnak — sokkal tovább képes a nedvességet megtartani. Most is megtörtént egy pár helyen, hogy az őszi ugarba vetett kukorica a kánikulai hőséget is jól tűrte, s termés is kétannyi forma lett, mint a tavaszi, ugynevezett „nedvesség-szüntető“ szántásban. Pedig hát a terület egy gazdáé volt, a munka is, a kukorica is ugyanegy, no meg az időjárás is egyenlő volt.

Hanem az eredményben igen-igen nagy lett az eltérés. S ezen eltérésnek az okát, mint előbb is mondtuk, csakis a fenti két okban: a nagyobb termőrétegben és annak nagyobb nedvességtartó erejében kell és lehet keresni.

Szó sincs róla: a tavaszi vető-szántás szükséges az őszi ugarnál is. Nem árt az,

és semmi áron sem tudta másképp befejezni.

A költő verte a homlokát, két kezébe fogta a fejét s kérdezte magában: „Megőrültem talán?“

Bizonyos volt pedig benne, hogy megtalálta a szót, mielőtt az ódojába kezdett. Bizonyosága ennek, hogy a rim, melynek azzal rimelnie kellett, már leírva várta, követelte azt, nem akart mást, hasonlóan a szájhoz, mely hogy csók szülessék, várja az ikerszájt.

És elfelejtette a fatális okvetlen szót s még arra sem emlékezett, hogy vajjon tudta-e valaha.

Ezalatt bizonyára valami titoknak kellett lappangani és erről ábrándozott a poéta szüntelen, keserű mélázással az erdőszélen, a forrás mellett, hol a tündérek körtáncot szoktak lejteni esténként, csillagfény mellett.

Nos, amint egyszer ott ábrándozott a galyak alatt, a gonosz tolvaj tündér észrevette őt és bele szeretett. Nem azért volt tündér, hogy feszélyezte volna magát bármiben. Gyorsabban, mint ahogy a lepke a rózsát megcsókolja, ajkára forrasztotta az ajkait és a költő, bármint el is volt foglalva az ódájával, pompásnak találta ezt a csókot.

A föld mélyében kék és rózsaszínű gyémántokkal kirakott barlangok nyílnak, csillagként tündöklő liliomkertek. Oda szállt aranyhintón, melyet szárnyas vakondok huztak, a poéta meg a tündér és nagyon sokáig szerettek ottan, feledve mindent csókjaikon és mosolyaikon kívül.

Ha pillanatra megszüntek összeforrasztani ajkaikat vagy egymás szemébe nézni, csak azért történt, hogy a legkedvesebb szórakozásokban gyönyörködjenek: manók kerekedtek táncra előttük láthatatlan zenekarok

mint sokan gondolják, ha még egyszer fel lesz porhanyitva, s újra meg lesz keverve.

Van azonban még két dolog, amelyek közül az egyik ugyan szórványosan fordul elő, a másik azonban már igen-igen sok helyen károsan hat ki a termés eredményére.

Az első az, hogy csabai mintára nálunk is megpróbálkoznak a buzát a kukorica földbe úgy elvetni, hogy annak szántás helyett csak egy fogasolást adnak. Persze, hogy az ilyen vetésnek, amennyiben a gyökérzet csakis a föld színén terül el, legtöbbet ártanak úgy a korai száraz, mint a kései nedves fagyok és mert, tetejébe esnek, rendesen gazzal szokott felfordulni, ugyan jó május kell hozzá, hogy a gyenge közepes termést megadhassa.

A másik az a nemtörődömség, melyet a vetőmag megválasztásánál tapasztalhatunk. Megelégszenek azzal az apró fejű, következőképpen apró szemű búzával, mely ugyan minőségre mi kívánni valót sem hagy hátra, de — nagy termést adni nem képes. Pedig itt, ezen a fekete homok talajon, amellet, hogy a világ legjobb búzája terem, ki lehetne vinni okkal-móddal, hogy az aránylagos legnagyobb termés jutalmazza a gazda fáradozását.

Ismerünk Nógrádban egy olyan gazdaságot, amely a saját szükségletére való magot kapálás által nemesített búzából nyeri. De van is olyan termése, hogy ugyanaz a föld, mely az ötvenes években 4—500 köböl búzát adott, ma épen a tizszeresét: 4—500 mázsát terem. Igaz, kinevelték eleinte őket a buza kapálásaért, de most abból a tömeg búzából sem jut már a malomba: megveszik elkapkodják azt a vármegye gazdái vetőmagnak drága pénzen.

Miért ne tehetné meg ezt nálunk is egy pár törekvő gazda. A talaj jobb hozzá, a nemesítendő buza is jobb minőségű, tehát ennek az eljárásnak itt mindenesetre kell úgy sikerülnie, mint ahogy annak az eleinte kigunyolt, s most a megye elismert legjobb gazdájának ott, Nógrádban sikerült.

hangjai mellett; vagy hogy kedveskedjék neki, a poéta szavaltta el neki hárfát pengetve legszebb verseit.

Minden tündéri volta mellett sem ismert ahhoz hasonló örömet, mint mikor ez a szép fiatal ember negénekelte, ki napról-napra újabb dalokat talált ki és majd meghalt a kéjtől érezni a száj lehetét, amint egész közlőrl a haját libegtette.

És szakadatlan boldogságban teltek a napjaik. Mindazonáltal szomorú ábrándozás fogta el néha a tündért s fejét a kezére hajtva, haja felbomolva a térdig omlott alá.

— Oh, királynőm! Ugyan mi busit s mit óhajthatsz még gyönyöreink közepette, te, ki mindenható, a ki szép vagy? A tündér nem felelt mindjárt. De miután a költő könyörgött.

— Hajh, sóhajtott, — utóvégre mindig szenvednünk kell a rossz miatt, amit elkövettünk, — hajh, szomorú vagyok, mert még soha nem montad nekem — hogy „szeretlek!“

A költő nem mondta ki a szót, de elkialtotta magát örömben, hogy megtalálta a költeménye befejezését.

A tündér hasztalan akarta őt visszatartani a gyémántbarlangban, a csillaghoz hasonló fényes liliomkertben. Visszatért a földre, befejezte, megirta, kiadta az ódáját, melyben a szomorú ország női és férfiai újra fellelték az elveszett isteni szót.

Ugy, hogy mint hajdan találkák voltak a csipkerózsa-bokrok alatt s édes csevegések a házastársak közt. A versek miatt olyan édesek a csók s a szerelmesek nem mondanak egymásnak semmit, mit a költők meg nem énekeltek volna.

(V. S.)

A földet nem lehet megcsalni, csakis jó munka és jó mag után várhatjuk az áldást és csak ha ezekre gondunk volt, nyugtathatjuk meg a lelkiismeretünket azzal a tudattal, hogy ennek biztosítására minden tőlünk telhetőt megtettünk.

Ujdonságok.

— **Személyi hír.** Vigh Gyula uradalmi mérnök néhány heti tartózkodásra e hó 14-én nógrádi birtokára utazott.

— **Zsellérek öröme.** A község háza tanácstermében e héten már nagyban folytak az adásvevési szerződések a község és azon tulajdonosok közt, akik a szőlők alatti portájukat hajlandók átengedni munkásháztelepek céljaira. Értesülésünk szerint eddig több, mint száz adásvevési szerződés kötöttetett s még eddig csupán egy birtokossal nem sikerült egyezséget kötni, aki nagyon magas összegért adná portáját. Mindazonáltal a munkásháztelepek sorsa nagyon kedvező helyzetben van s most már nincs okuk zselléreinknek kételkedni, vagy zúgolódni, hogy a munkásházakból nem lesz semmi. Mert mihielyt meglesz a szükséges porta, az építkezés elé akadály nem gördül s remélhetőleg jövő tavasszal szőlők, gyümölcsfák és vetemények megújodása helyett piros-tetejű csinos lakóházak sorozata fog emelkedni a most még letarolt mezőkön, elhagyott sivar szőlőföldeken.

— **Országos vásárok.** Kisteleken ma van az országos vásár, hova községünkben is sokan átutaztak, jövő vasárnap pedig Mindszenten lesz megtartva az őszi vásár, amely a krónika szerint mindig a legnagyobb szokott lenni.

— **Lesz-e motoros?** Széltében, hosszában tárgyalják mostanság községünkben: vajjon megindul-e a szentes-vásárhelyi motoros, vonat vagy sem? Sokan tamáskodva emlegetik a lapunkban ezelőtt két héttel napvilágot látott kis ujdonságot, amelyben arról volt szó, hogy a motoros közlekedést Szentes-től Vásárhelyig kiterjesztik. Mi akkor ugyan arra hivatkoztunk, hogy ez a vasutügyi bizottság ülésén ment határozatba. Noha ott — mint utólag értesülünk, csak a menetrend megjavítását, vagy egy újabb kis vonat közlekedését helyezték kilátásba, azon kis híriünket mégis főtartjuk, mert oly beavatott helyről kaptuk értesülésünket, hogy annak szavahihetőségében kételkednünk nagyon korai. Megerősíti még híriünket az is, hogy a szentes-vásárhelyi motoros közlekedés érdekében Kelemen Béla főispán és dr. Cicatricis Lajos alispán a mult hét folyamán a kereskedelemügyi minisztériumban jártak, ahol nagyon biztató ígéretet kaptak. Hogy motorosunk lesz, az bizonyos; de hogy mikor: az a jövő, illetőleg a minisztérium titka.

— **A szegedi Árpád-otthon megnyitása.** Vasárnap, fo yó hó 18-án lesz az ünnepélyes megnyitása az Országos Gyermekevédő Liga által Szegeden létesített „Árpád-otthon“-nak. Ebben az intézetben a Liga oly gyermekeket vesz föl, akik szigorubb intézeti nevelést igényelnek. A megnyitáshoz gróf Edelsheim Gyulay Lipót elnök és dr. Karsai Sándor igazgató vezetésével számos érdeklődő fog Budapestről Szegedre utazni. Községünket a megnyitási ünnepélyen Veres Sándor bíró fogja képviselni.

— **Komoly munka.** Hetekkel ezelőtt megírtuk, hogy a tiszai kompjárón lerakodott iszap eltávolításával egy egész sereg ember dolgozik és ugyanakkor rámutattunk azon helytelen munkáltatási rendszerre is, amely kizárja a munka, illetőleg a cél iránti komoly

törekvés látszatát. Az emberek ugyanis oly slendrián, jobban mondva: haszontalan munkát végeztek, hogy az esetet kénytelenek voltunk tollhegyre venni. Szavunk — úgy látszik — nem is volt hiába való, mert most már egész más mederbe terelődött a munka s ha így, megfontolt előrelátással haladnak, sikerül is nemsokára a tiszai kompjáró-ut kitisztítása. Akkor legalább rend lesz egy darabig.

— **Tüzoltó-bál.** Ma este fog lezajlani Zánthó Kálmán e célra különös csinnal és izléssel feldiszipített vendéglői helyiségében derék tűzoltóink táncestélye, mely elé a nagyközönség lázas érdeklődéssel tekint. Nem is ok nélküli a széltében, hosszában megnyilvánult érdeklődés. Mert az idei bál oly fényes lesz, hogy bizonyára maradandó nyomot hagy a táncestélyek krónikájában. A buzgó rendezőség a bál teljes sikere érdekében mindent elkövet s gondoskodik arról, hogy a megelenő közönség minél kellemesebben mulathasson. Lesz jó étel-ital, cigányzene, tánc, pajzán vidámság, szóval: minden jó s aki nem ellensége a kellemes óráknak, a gondtalan, vidám életnek, az igyekezzék a részvétellel, mert ha kimarad — megbánja. Jegyek a mai nap egész folyamán válthatók a meghívón jelzett elárúsító helyeken darabonként 1 koronáért, este azonban csak a pénztárnál kapható, de ott már 20 fillérrel drágábban adják.

— **Épül a mezei vasut.** Kisteleken járt mindszentiek hozták híri, hogy a baks-kisteleki törvényhatósági uthoz szükségrendő kőanyag szállítását már meg is kezdték. Zörögnek a kocsik a súlyos teher alatt; szállítják el a kőhegyeket. A szállítás megkönnyítése céljából mezei vasutat raknak le, melyen száz meg száz dolgos munkáskéz foglalatostkodik, hogy mielőbb valóra váljék a környék lakosságának régi óhaja: a Mindszentet Kistelekkel összekötő új műút.

— **Lapunk a bíróság előtt.** Még márciusban történt, hogy lapunk a Szerbiával kötött gazdasági szerződést szóva tette s egy cikk keretében emlékezett meg arról, hogy ez a szerződés mennyiben hozzájárul ahhoz, hogy az ipari és szellemi munkával foglalkozók életfeltételeit megnehezítse. S ha a külügyminiszter ily rossz kereskedelmi szerződéseket köt, ne csodálkozzunk azon, ha az éhifusz állandó vendége lesz Magyarországnak. A szegedi kir. ügyészség, feljelentés folytán, sajtó rendőri vétség miatt emelt vádat lapunk szerkesztője ellen. Ez ügyben tegnap volt a főtárgyalás a szegedi kir. törvényszék mint sajtóbíróság előtt. Lapunk szerkesztője előadta, hogy a külügyminiszter eljárása életbevágó társadalmi és szociális közgazdasági érdekeket érintett s ép a társadalmi érdekek megóvása szempontjából kellett ez ellen az eljárás ellen sikra szállni. Meggyőző érvekkel rámutatott arra is, hogy az inkriminált cikk a Szerbiával kötött szerződésnek csupán gazdasági részével foglalkozott, amelylyel kötelessége foglalkozni minden társadalmi irányu lapnak s a szerződés politikai vonatkozásaira még csak célzás sincs a közleményben. A szegedi kir. törvényszék elfogadta lapunk szerkesztőjének védekezését s rövid tanácskozás után fölmentő ítéletet hozott.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Teszárék Róbert kisutca-ujhelyi (Trencsén-m.) igazgató-tanítót ugyanezen minőségben a mindszenti külterületi elegei iskolához áthelyezte.

— **Csak egy virágszálat!** Hogy csak egy virágszálat adjunk a halottak koszorújából a halál jegyeseinek élete visszaváltásra ezzel a jelszóval nagyszabású akció indul

a vármegyénkben: Dr Cicatricis alispán nemes szívetől indítatva maga vette kezébe a belügyminiszter által engedélyezett könyöradománygyűjtést. A vármegye összes főszolgabíráit fölhívta közreműködésre. És ennek a buzgóságnak köszönhető, hogy még a legkisebb falucskában is megindul az egyesület gyűjtőtársolyába a gyűjtés. A tarsolyok izléses kivitelűek, oldalukon ezzel a fölirattal: „Adakozunk a tüdőbetegeknek!“ Van egy nyílásuk a pénz befogadására s célja mintegy száz szegénysorsu folyamodó tüdőbeteget azonnal szanatóriumban helyezni, ezenfelül új intézményeket, főleg dispansereket létesíteni a tüdőbetegeknek. Minden egyes ridikülben megszámlált összeget az egyesület hivatalos lapja külön nyugtáz.

— **A kutba fult fiu.** Gémes Gábor tömörkényi gazdálkodó 3 éves kis fia beleesett a kutba és belefult. Gondatlanságból okozott emberölésért került a törvény elé az apa és a ház tulajdonosa, aki a kutat nem csináltatta meg. A bíróság Gémet 10, Várady István tulajdonost pedig 5 napi fogházra ítélte.

— **Uj révjárók.** Ez évben nagyon sokat haladt községünk úgy kulturális, mint közgazdasági téren. Most vesszük az értesülést, hogy a jövő hónapban az uradalom megkezdí az anyási révjárók építését is, hogy a kocsival való közlekedés a Tisza két partja közt itt is mielőbb lehetővé váljék. Mezőgazdasággal foglalkozó polgártársaink nagy hasznát fogják látni az új vízi járműnek, de különösen mégis azon kisbérlokre lesz előnyös, akiknek az anyási földekből jutott. Csak előre!

— **Pör — a vízvezeték miatt.** Még kész sincs a vízvezeték, máris baj van vele. Az utcai csőhálózat lerakásához szükségrendő árkokat — mint már említettük — a vállalat itteni pallérja éjjelre is nyitva tartotta és noha ennek helytelen voltára már figyelmeztettük is, szavunknak még sem lett meg a kívánt eredménye. Megtörtént — amit jószoltunk — hogy egyik polgártársunk drága fajtehene az éj sötétjében beleesett az árokba s úgy összetörte magát, hogy néhány napi vergődés után elpusztult. Mint hírlík, a károsult gazda pört indít a vállalkozó ellen.

— **Minden anya érdeklődik a „Scott-féle Emulsió“ iránt,** mely lapunk hasábjain most sokszor ajánlatik. Ez egy híres csukamájolaj készítmény, melyet gyermekek előszeretettel vesznek be és mely nekik minden esetben, melyben eddig közönséges csukamájolajat használtak, gyors és biztos segélyt nyújt. Kapható minden gyógyszerárban.

— **Az újfajta árverési hirdetések.** Sűrűn közli már a hivatalos lap azokat az árverési hirdetményeket, melyekre a végrehajtási novella vonatkozó határozománya értelmében az árverést szenvedő neve nincs kitéve. Valóságos torzszülöttei ezek a hirdetések az íróasztal mellett okozkodó, az élet követelményeivel nem számoló jogászi bölcsességnek. A sok közt kiragadunk egy példát: Hirdeti a végrehajtó, hogy a Bndapesti takarékpénztár javára 4460 korona követelés erejéig alperesektől lefoglalt csikók, lovak, szekerek, takarmány stb. Daróc községében október 8-án megtartandó bírói árverésen el fognak adatni. A hirdetmény felhívja azokat, akik a vételárból való kielégítéshez elsőbbségi jogigényt formálnak, hogy ezt a végrehajtónak jelentsék be. Már most a jogigénylők, ha a vidéken laknak, nem tudják, hogy kik ellen vezetnek árverést, az árverelni szándékozók nem tudják, hogy a község melyik házában tartatik meg az árverés, szóval olvasnak egy árverési hirdetést, amelynek az árverést szenvedők neveinek kitétetése nélkül semmi

értelme és kár a pénzért, amibe a közzététel kerül. Ha ez sem boldongomba, akkor nincs boldongomba a világon.

-- Uj rend behozataláról készül törvényjavaslat a keresk. minisztériumban. Az új rend közletről érinti a piacról élöket, mert megfogja szüntetni azt az anomáliát, hogy a kofák kezére kerüljön minden élelmiszer és a fogyasztó csak másodkézből juthat hozzá. Ez új rend szerint a kofák számozva lesznek, mint a városokban a hordárok és visszaélésük esetén könnyen feljegyezhető és feljelenthető, vásárolniok csak bizonyos, a piarend szerinti időben szabad. Így aztán a fogyasztó a termelőtől közvetlen fog vásárolhatni.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908.

Koraszülött gyermekeket

a SCOTT-féle Emulsió az elcsatnyulástól megmenti és rendes erőhöz és vidámsághoz segíti őket.

Aggódó szülők ezrei nézték elragadtatva gyermekük egészségének rohamos javulását. Még akkor is, ha a gyermek a tejet visszautasítja, a

SCOTT-féle Emulsiót

szívesen fogadja és könnyen

Az Emulsió vásárlásánál emészti meg.

a SCOTT-féle módszer védjegyet — a halászt — kérjük figyelembe venni.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszerárban.

— A „Nick Carter“ kiadóhivatala, Mikolassy Sándor füzetes kiadványaiból e héten megjelentek: Nick Carter, 48. szám, melyben a nagy detektív egy milliós bányacsálás szövevényes részleteit, deríti ki, bámulatos ügyességgel. A szenzációs fordulatokban gazdag történet a legjobbak egyike a gyűjteményben. A „Buffaló Bill“ 30. füzetében a Wild West vadregényes rengetegekben játszódik egy fiatal, bátor leány történetét mondja el, ki roppant leleményességgel és páratlan vakmerőséggel menti meg bűnös utra tért bátyja életét. A „Grand Kapitány“ 3. füzetében egymást kergetik az izgató események. Egy elvetemült bünszövetkezet félrevezeti a kiváló tengerészt avval a mesével, hogy pokolgépet csempészték az Albatrosz fedélzetére, holott a rejtélyes ládában Bvoglie hercegnő ellopott ékszerei vannak. A „Nobody“ 6. füzetében e szenzációs detektív maga is beáll tolvajnak, amennyiben vakmerő fogással szerzi vissza egy üldözött árvának a vagyonát kapzsi kifosztótól. Végre, de nem utolsónak megjelent a „Budapesti Rejtelmek“ 6. füzetében Kiss József, az ünnepelt költő ismét méltó marad nagy nevéhez, s bebizonyítja, hogy mint regényíró is megérdemli azt a becsülést és elismerést, melyet gyönyörű verseivel ki tudott vívni. E füzetek az egész országban mindenütt kaphatók s egy-egy füzet ára 30 f. de megrendelhetők közvetlenül a kiadónál is, Budapesten (Király utca 13.)

Közgazdaság.

Hetipiac.

Uj búza	22.40
Rozs	17.60
Árpa	16.00
Uj Tengeri.	13.60
Zab	15.00

8996/ki. 1908.

Hirdetmény.

Kiskunfélegyháza város határában fekvő 80 katasztrális hold területű péteri tavat, mely a város tulajdonát képezi, a város közönsége halastóvá szándékozik átalakítani. Ezen cél elérésére a tó déli részén a péteri határon egy 6 méter korona szélességű 9.70 méter hosszú és 2 méter körüli magasságú töltés építendő. A töltéshez szükséges föld a tóból közvetlen a töltés helye mellől nyerhető. A töltéshez 2 beton átereszt építendő és pedig akként, hogy az egyiknek elzárója legyen.

A fentebb elmondott munkálat keresztül vitelét a város vállalat által kívánja biztosítani és pedig akként, hogy a vállalati díj, illetve építési költség fejében a vállalkozónak, illetve építőnek a keletkezett halastavat a legkedvezőbb ajánlattevő által meghatározott időre halászatra átengedi.

Felhívtnak az ezen munkálatra, illetve halászatra pályázni szándékozó, hogy írásbeli zárt ajánlataikat a város polgármesteri hivatalában 1908. évi november 1-én déli 12 óráig adják be.

Az ajánlathoz csatolandó a vállalati összeg 10 százaléka készpénzben vagy értékpapirban és az illető pályázó vagyoni bizonyítványa, mely az illetőnek községi előjárósága által állítandó ki.

A vonatkozó tervek a városi mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kiskunfélegyházán, 1908. évi október hó 6-án.

Dóczy Pál,

városi mérnök.

2—3

Értesítés.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy a legjobb minőségű felvágottak, ugymint tormásvirslis, szalámi és különféle sajtok nálam állandóan kaphatók. Teljes tisztelettel Steindl János, kereskedő.

Eladó ház és földek

A Kossuth Lajos-utca 58. sz. alatt levő házam, mely jó karban van, továbbá szőlőföldeim, házi butoraim, konyhai eszközök és a háznál levő összes ingóságok elköltözés miatt sürgősen eladók. Venni szándékozók forduljanak özv. Latyák Mátyásné tulajdonoshoz.

Eladó kályha.

Egy eredeti Heim-féle fehérre zománcolt C 4-es kályha, mely nagyon jó karban van, özv. Kohn Adolfnénál eladó. —5

Syndeticon

(Halenyv)

mely a legerősebben összeragaszt bármiféle törött tárgyat, vasat, porcellánt, üveget, tájképpát, kisebb tubusokban darabonként 20 fillérért beszerezhető Horváth Antal papirkereskedésében Mindszentben.

Eladó ház.

A Kossuth Lajos-utca 52-ik számú ház szabad kézből eladó. Tudakozódhatni ugyanott Falábu József szijgyártónál. 2—3

SZEGEDI IPAROSSZÖVETKEZET,

MINT AZ ORSZÁGOS KÖZPONTI HITELSZÖVETKEZET TAGJA

Butorosarnoka

Szeged, Aradi-utca 6.

ajánlja a butorvásárló közönségnek DUSAN FELSZERELT ASZTALOS ÉS KÁRPITOZOTT BÚTOR-RAKTARÁT, hol állandóan a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig

több száz szobaberendezés

van készletben.

Ugy költségvetéssel, valamint kézi rajzokkal készségesen szolgálunk.

Telefon 455.

4—5